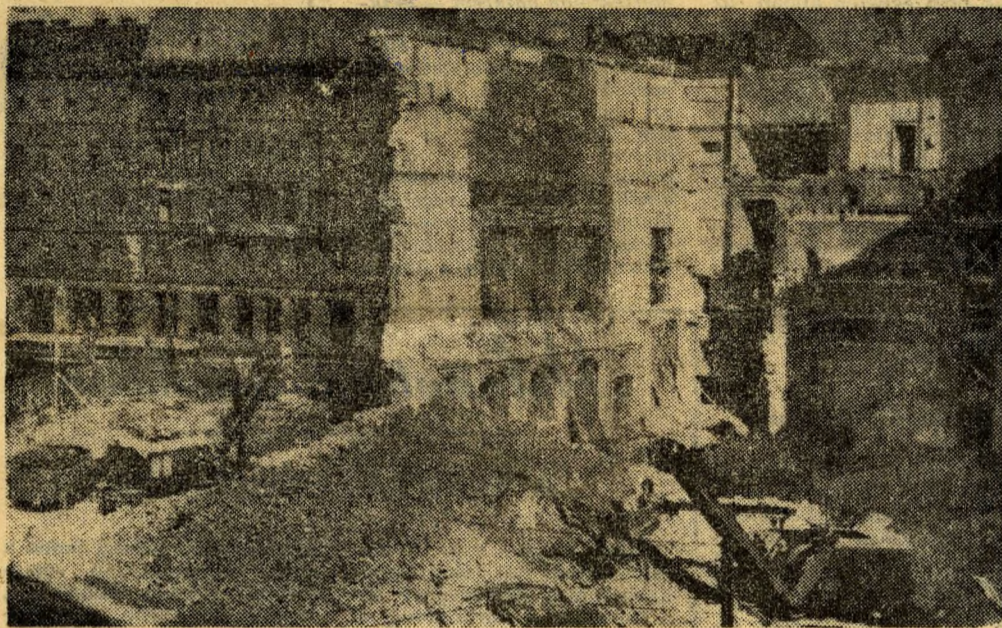

Bátor emberek az omló fal alatt

Tisztek és kiskatonák lélegzetelállító „mutatványa” a Nemzeti nézőterén

A helyzet ma délelőtt...

(Bozsán felv.)

BUDAPEST

Ma reggel azt látták a járókelők a Blaha Lujza téren, hogy két oldalról két ekskavátor már a törmelékhegybe, s rakja szünet nélkül a fal maradványait a fürge teherautókra. Aki tegnap délután járt a téren, még álló falat látott. Aki tegnap estefelé volt itt, feszült, izgalommal teli órák szemtanúja lehetett. Tegnap délután négy óra körül erős robbanás ráta meg a környéket. Hogy, hogy nem: a várt hatás elmaradt,

a defonáció ugyan szétvetette a fal alapjait, de a mintegy ezer köbméteres épületrész, kissé megdőlvén ugyan, állva maradt. Nem is állva: inkább csak lebegett ég és föld között. Minden percen összedőléssel fenyegetett.

Elült a robbanás pora, a bontók előjöttek a fedezék-ből, s munkához láttak. A Nemzeti nézőterének helyén ekkor hajmeresztő mutatványok sora következett. Egy overaliba öltö-

zött munkás a Rákóczi úti oldalon felmászott a sok emelet magas fal tetejére, a keskeny peremen átsétált a Blaha Lujza tériig, ott vékony kötelet vetett az ingómozgó részre. A vékony kötelhez erős drótkötelet kötöttek, megpróbálták áthúzni a falon. Nem ment. Valami kóperemen megakadt. Újabb mutatvány: három férfi felkapaszkodott megint a falra, s a szédítő magasságban a mélység fölé hajolva óvatosan, biztosan átvontatták a drótkötelet.

Kötél feszült, recsegett-roppogott az omlani készülő fal, de össze nem dőlt. Ott lebegett tovább is a tér fölött. Dübörögve indultak a kompresszorok, négy sárgasisakos kiskatona két fűrógépet hozott. A bámészkodó sok száz ember megborzongott: vajon odaállnak a szinte lebegő sok száz tonna alá, s megtámadják rázó, zakatoló gépeikkel? — Száz százalékos életveszély! — jegyezte meg valaki.

A környéket lezárták, a katonák kordont vontak. A

fal közelében nem volt senki, csak a négy katona. S ekkor valahonnan a túlsó oldalról, valahonnan a törmelék-tenger mélyéből előjött egy kék overallos, öszülő hajjú, svájcsapkás férfi: Hegyi százados.

Elvette a kiskatona kezéből a fűrógépet, a legényt leparancsolta a törmelékdombról, s egymaga támadt a falnak. Csak néhány pillanatig volt egyedül. Egy kék overaliba öltözött tiszt — Pap őrnagy — elcsérélte tisztisapkáját az egyik katona sárga sisakjával, s odaállt Hegyi százados mellé, teste neki-feszült a fűrógépnek.

Zakatolt a gép, reszketett, remegett, ledőléssel fenyegetett a sok száz tonna. Két ember küzdött a fal alatt, a fallal. Közben lassan kapaszkodni kezdtek a törmelékhegyre az onnan elparancsolt kiskatonák, egyik a gumicsövet fogta, a másik új fűrót hozott, valami tessék-lássék munkát végzett a harmadik, a negyedik, s végül, hogy-hogy nem: már két fűrógép zakatolt, már nem két férfi, hanem hat, nyolc, tíz bátor ember fúrta, vágta, gyötörte a falat. Amikor később, órák múlva a kiskatonák közül az egyiket — mokány, zömök, feketebajuszos legény: Bodnár János matróz — megkérdeztük: miért tette, miért ment oda, ahonnan elparancsolták, így felelt: — Veszélyes helyzetben nem szabad magára hagyni a parancsnokot...

Több mint egy órán át tartott a küzdelem. Amikor egy-egy pillanatra valahogy ritkult a por, látni lehetett: a fűrók éppen, hogy elkészülnek egy lyukkal, s a kiskatonák már süllyeszti a robbanóanyagot, már kötik a drótokat, már előkészítik mindent.

Hét óra volt: reflektorfényben a tér, kemény parancsszavak csattannak. Pap őrnagy téglaporos overalijában felkapaszkodik az egyik épület tetejére, Hegyi százados a robbantógép kulcsát fogja. Egyetlen rövid dörrenés,

s a lebegő fal, mintha valami iszonyú erő csapná rá, egyetlen pillanat alatt összeomlik. A porfelhő mögött percek múlva kirajzolódik a reflektorfényben a legalább ezer köbméteres, emeletmagas téglalahalom.

... Ma reggel a Blaha Lujza téren járókelők azt látták, hogy két ekskavátor már a törmelék kupacba, s rakja, rakja megállás nélkül a fürge, gyors teherautókat.

Lantos László